

Kraliyet Arıcısı

Yavuz DEMİRKIRAN

Kraliyet Arıcısı

Yavuz DEMİRKİRAN

Prenses Violet saray bahçelerini her şeyden çok severdi. Her sabah meyve bahçesinde koşar, lavanta rengi elbisesi dalgalanır, bal sarısı örgüsü zıplardı. Elma ağaçlarını ve armut ağaçlarını kontrol ederdi. Ama bu bahar bir sorun vardı. Dallar çoğunlukla çıplaktı, yalnızca birkaç küçük, sert meyve vardı. Violet kaşlarını çattı. "Bütün çiçekler nerede?" diye merak etti.

Kraliçe Marigold, Violet'i sessiz bir ağacın altında dururken buldu. Kraliçenin gümüş çizgili örgüsü güneşte parlıyordu. Küçük bahçe küreğini cebinde taşıyordu. "Seni ne üzüyor, canım?" diye sordu. Violet boş dalları işaret etti. "Meyve bahçesi her zamankinden az meyve veriyor. Yardım etmek istiyorum ama nasıl yapacağımı bilmiyorum." Kraliçe nazıkçe gülümsedi. "Öyleyse birlikte öğrenmeliyiz."

O öğleden sonra Violet bahçede doğayla ilgili bir kitapla oturdu. Tozlaşma hakkında okudu. Arılar poleni çiçekten çiçeğe taşır ve bu, bitkilerin meyve vermesine yardım eder. Violet'in yeşil gözleri kocaman açıldı. "Demek anahtar arılar!" dedi. Bahçeye bakındı. Arıların ziyaret edebileceği çok az çiçek vardı. "Meyve bahçesinin üzgün olmasına şaşmamalı," diye fısıldadı. "Arıların gidecek yeri yok."

Tam o sırada minik, altın renkli bir arı Violet'in koluna kondu. Işıltılı kanatları ve tüylü, çizgili bir gövdesi vardı. "Merhaba, küçüğüm," dedi Violet yumuşak bir sesle. Arı küçük bir daire çizerek dans etti, sonra birkaç santim uzağa uçup havada asılı kaldı, sanki bekliyordu. "Beni takip etmemi mi istiyorsun?" diye sordu Violet. Arı bir kez vızıldadı ve Violet güldü. "Peki, önden buyur!"

Arı, Violet'i bahçenin kenarındaki eski taş duvara götürdü. Orada, bir oyukta küçük, yabani bir kovan vardı. Arılar girip çıkıyor, bacakları sarı polenle kaplıydı. Violet güvenli bir mesafeden izledi. "Çok çalışıyorsunuz," dedi. "Ama daha çok çiçeğe ihtiyacınız var." Arı eline kondu ve başını sallar gibiydi. Violet yeni arkadaşına Vızıltı adını vermeye karar verdi.

Saraya döndüğünde Violet, Kraliçe Marigold'u taht salonunda buldu. "Anne, bir planım var," dedi Violet. "Arıların yiyeceği olsun diye her yere çiçek dikmeliyiz. Sonra meyve bahçesini tozlaştırabilirler ve meyveler yeniden büyür!" Kraliçe ellerini çırttı. "Harika bir fikir! Sana bir toprak parçası ve ihtiyacın olan bütün tohumları vereceğim. Dikimde de sana yardım edeceğim."

Ondan sonra Violet her gün çalıştı. Kazdı, dikti ve suladı. Parlak çiçekler seçti: ayçiçekleri, papatyalar, lavantalar ve yoncalar. Vızıltı sık sık geliyor, Violet'in hasır şapkasının etrafında vızıldıyordu. "Burası senin bahçen olacak," dedi Violet ona. "Sadece arılar için bir bahçe." Tohumları uzun sıralar halinde dikti ve kraliçe küreğiyle yardım etti. Birlikte toprağı yeşil filizlerden bir gökkuşağına çevirdiler.

Haftalar geçti ve filizler tomurcuklara dönüştü. Sonra bir sabah ilk çiçek açıldı. Parlak sarı bir ayçiçeği idi. Violet sevinçle nefesini tuttu. "Vızıltı! Bak!" diye seslendi. Vızıltı doğruca ayçiçeğine uçtu ve içine daldı. Dışarı çıktığında bacakları sarı polenle kaplıydı. Violet ellerini çırpı. "İşe yarıyor! Çiçekler burada!"

Her gün daha çok çiçek açtı. Vızıltı diğer arılara haber verdi. Violet, giderek daha çok arının geldiğini hayranlıkla izledi. Mutlulukla çiçekten çiçeğe vızıldıyorlardı. "Bütün aileni getirmişsin!" dedi Violet. Vızıltı havada dans etti. Bahçe altın kanatlarla ve mutlu bir uğultuyla canlandı. Kısa süre sonra meyve bahçesindeki ağaçlar yeniden çiçek açmaya başladı, pembe ve beyaz çiçeklerle kaplandı.

Violet arıların düzgün bir yuvaya ihtiyacı olduğunu biliyordu. Kraliçeden yardım istedi. Birlikte çiçek bahçesinin yanına ahşap bir kovan yaptılar. Violet güvende olmak için tüllü, geniş bir hasır şapka taktı. "Size göz kulak olacağım," diye söz verdi arılara. Onları karşılamak için kovani tatlı şurupla doldurdu. İlk taşınan Vızıltı oldu. "Eve hoş geldin," diye fısıldadı Violet.

Ertesi sabah Violet kovanı dikkatle açtı. Arılar etrafında vızıldadı ama onu sokmadılar. Onun dostları olduğunu biliyor gibiydiler. Violet bir çerçeveveyi kaldırdı ve altın gibi parlayan peteği gördü. "Başardınız!" dedi. Kraliçe görmeye geldi. "Sende bir yetenek var, Violet," dedi. "Bu küçük canlıları anlıyorsun." Violet'in yüzü gururla parladı.

Yaz geldi ve meyve bahçesi meyveyle doldu. Elmalar, armutlar ve erikler dallarda ağırlaştı. Bütün krallık hasadı kutladı. Violet bahçede, parmağında Vızıltı ile durdu. "Teşekkür ederim," dedi. "Meyve bahçesini kurtardın." Vızıltı yumuşakça vızıldadı, sanki "Bunu birlikte yaptık" der gibiydi. Kraliçe Marigold elini Violet'in omzuna koydu. "Hepimize önemli bir şey öğrettin."

Hasat şöleninde Kraliçe Marigold sarayın önünde durdu. "Kızım bize en küçük canlıların bile önemli olduğunu gösterdi," dedi. "Arılara göz kulak oldu ve meyvelerimizi geri getirdi. Onu Kraliyet Arıcısı ilan etmekten gurur duyuyorum." Herkes alkışladı. Violet gülümserken gamzesi görüldü. Arıcılık aletleri için derin cepleri olan yeni, sarı bir önlük giydi.

O günden sonra Violet her sabah arılarını ziyaret etti. Tülünü ve hasır şapkasını takıp kovanı kontrol etti. Vızıltı onu her zaman mutlu bir dansla karşıladı. Arılar onun sadık dostları oldu, o çalışırken etrafında vızıldadılar. Her yıl daha çok çiçek dikti ve bahçeler her zamankinden daha güzel oldu. Krallık tatlı balı ve sulu meyveleriyle ünlendi.

Sıcak bir akşam Violet kovanın yanında oturdu. Vızıltı dizine kondu. "Biliyor musun," dedi Violet, "eskiden yalnızca büyük şeylerin önemli olduğunu düşünürdüm. Ama sen miniciksin ve en önemli işi sen yapıyorsun." Vızıltı kanatlarını çırpı. Violet gülümsedi. "Her canlının önemli bir rolü var." Güneş battı ve arılar yumuşakça vızıldadı, alacakaranlıkta bir ninni gibi.

Böylece Prenses Violet ilk Kraliyet Arıcısı oldu. Doğanın, birbirine yardım eden dostlardan oluşan bir ağ olduğunu öğrendi. Arılar çiçekleri tozlaştırdı, çiçekler arıları besledi ve meyve bahçesi herkese meyve verdi. Violet'in bahçesi her yıl büyüdü; çocukların tozlaşmayı öğrenmeye geldiği bir yer oldu. "Minicik bir arı bile dünyayı değiştirebilir," dedi onlara. Vızıltı da onaylayarak vızıldadı.